

“मीठे बच्चे- बाबासँग होलसेल व्यापार गर्न सिक, होलसेल व्यापार हो मन्मनाभव, बाबा अल्फलाई याद गर्नु र गराउनु, बाँकी सबै हो खुद्रा (रिटेल)।”

प्रश्न:- बाबाले आफ्नो घरमा कुन बच्चाहरूलाई स्वागत (वेलकम) गर्नुहुन्छ ?

उत्तर:- जो बच्चाहरू राम्रोसँग बाबाको मतमा चल्छन्, अरू कसैलाई पनि याद गर्दैनन्, देह सहित देहको सबै सम्बन्धहरूबाट बुद्धियोग तोडेर एकको यादमा रहन्छन्, यस्ता बच्चाहरूलाई बाबाले आफ्नो घरमा स्वागत (रिसिभ) गर्नुहुनेछ । बाबा अहिले बच्चाहरूलाई फूल बनाउनुहुन्छ, फेरि फूल बच्चाहरूलाई आफ्नो घरमा स्वागत (वेलकम) गर्नुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । प्यारा बच्चाहरूले आफ्नो बाबा र शान्तिधाम, सुखधामको यादमा बस्नु छ । आत्माले, बाबालाई नै याद गर्नु छ, यस दुःखधामलाई भुल्नु छ । बाबा र बच्चाहरूको यो हो मीठो सम्बन्ध । यति मीठो सम्बन्ध अरू कुनै बुवाको हुँदैन हुँदैन । सम्बन्ध एउटा हुन्छ बुवासँग फेरि टीचर र गुरुसँग हुन्छ । अहिले यहाँ यी तीनै एक हुनुहुन्छ । यो पनि बुद्धिमा याद रहोस्, खुशीको कुरा हो नि । एउटै बाबा मिल्नुभएको छ, जसले धेरै सहज मार्ग बताउनुहुन्छ । बाबालाई, शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर, यस दुःखधामलाई भुलिदेऊ । घुम-फिर गर तर बुद्धिमा यही याद रहोस् । यहाँ त कुनै गोरखधन्दा आदि छैन । घरमा बसेका छौ । बाबा मात्र ३ अक्षर याद गर्न भन्नुहुन्छ । वास्तवमा छ एक अक्षर-बाबालाई याद गर । बाबालाई याद गर्नाले सुखधाम र शान्तिधाम दुवै वर्सा याद आइहाल्छ । दिनेवाला त बाबा नै हुनुहुन्छ । याद गर्नाले खुशीको पारा चढ्नेछ । तिमी बच्चाहरूको खुशी त प्रख्यात छ । बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- बाबा हामीलाई घरमा फेरि वेलकम गर्नुहुनेछ, रिसीभ गर्नुहुनेछ, तर उनीहरूलाई, जो राम्रोसँग बाबाको मतमा चल्नेछन् र कसैलाई याद गर्ने छैनन् । देह सहित देहको सर्व सम्बन्धहरूबाट बुद्धियोग तोडेर मामेकम् याद गर्नु छ । भक्तिमार्गमा त तिमीले धेरै सेवा गरेका छौ तर जाने मार्ग मिल्दै मिल्दैन । अहिले बाबा कति सहज मार्ग बताउनुहुन्छ, मात्र यो याद गर-बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, जुन अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ अब घर जानु छ । फेरि पहिला-पहिला सत्ययुगमा आउनेछौ । यस छी-छी दुनियाँबाट अब जानु छ । बस्न त यहाँ बसेका छौ तर यहाँबाट अब गयौ कि गयौ । बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ, तिमी बच्चाहरूले बाबालाई निमन्त्रण गरेका हो धेरै समयदेखि । अब फेरि बाबालाई रिसीभ गरेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ म तिमीलाई फूल बनाएर फेरि शान्तिधाममा रिसीभ गर्नेछु । फेरि तिमी नम्बरवार जानेछौ । कति सहज छ । यस्तो बाबालाई भुल्नु छैन । कुरा त धेरै मीठो र सिधा छ । एउटै कुरा अल्फलाई याद गर । बिस्तारमा (डिटेलमा) सम्झाउनु हुन्छ फेरि पछाडि भन्नुहुन्छ अल्फलाई याद गर, दोस्रो न कोही । तिमी जन्म-जन्मान्तरको आशिक हो एक माशूकको । तिमीले गाउँदै आयौ- बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरको नै बन्नेछौं । अब उहाँ आउनुभएको छ भने एकको नै बन्नुपर्छ । निश्चयबुद्धि विजयन्ती । विजय पाउनेछौ रावण माथि । फेरि आउनु छ रामराज्यमा । कल्प-कल्प तिमीले रावण माथि विजय पाउछौ । ब्राह्मण बन्यौ र विजय पायौ रावण माथि । रामराज्यमा तिम्रो हक छ । बाबालाई चिन्यौ र रामराज्य माथि हक भयो । बाँकी पुरुषार्थ गर्नु छ उच्च पद पाउने । विजय मालामा आउनु छ । लामो विजय माला छ । राजा बन्यौ भने सबै थोक मिल्नेछ । दास-दासीहरू सबै नम्बरवार बन्छन् । सबै एकनास हुँदैनन् । कोही त धेरै नजिक रहन्छन्, जे राजा-रानीले खान्छन्, जे भण्डारामा बन्छ त्यो सबै दास-दासीहरूलाई मिल्दछ, जसलाई ३६ प्रकारको भोजन भनिन्छ । पद्मपति पनि राजाहरूलाई भनिन्छ, प्रजालाई पद्मपति भनिदैन । वहाँ धनको परवाह रहदैन । तर यो निशानी देवताहरूको हुन्छ । जति याद गर्नेछौ उती सूर्यवंशीमा आउनेछौ । नयाँ दुनियाँमा आउनु छ नि । महाराजा-महारानी बन्नु छ । बाबा ज्ञान दिनुहुन्छ नरदेखि नारायण बन्ने, जसलाई राजयोग भनिन्छ । बाँकी भक्तिमार्गको शास्त्र पनि सबै भन्दा बढी तिमीले पढेका छौ । सबै भन्दा बढी भक्ति तिमी बच्चाहरूले गरेका छौ । अब बाबासँग आएर मिलेका छौ । बाबा मार्ग त धेरै सहज र सिधा बताउनुहुन्छ-बाबालाई याद गर । बाबा बच्चे-बच्चे भनेर सम्झाउनुहुन्छ । बाबा बच्चाहरूमाथि न्यौछावर हुनुहुन्छ । वारिस हुन् भने वारी जानु पनि त पन्यो । तिमीले पनि भनेका थियौ बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी बलिहार जानेछौं । तन-मन-धन सहित

कुर्बान जानेछौ । तिमी एक पटक कुर्बान जान्छौ, बाबा २१ पटक जानुहुन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई याद पनि दिलाउनुहुन्छ । बुझ्न सक्छन्, सबै बच्चाहरू नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आ-आफ्ना भाग्य लिन आएका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ मीठा प्यारा बच्चाहरू, विश्वको बादशाही हाम्रो जागिर हो । अब जति पुरुषार्थ तिमी गर्नेछौ । जति पुरुषार्थ गर्नेछौ उति उच्च पद पाउनेछौ । पहिलो नम्बर नै अन्तिम नम्बरमा छन् । पहिलो नम्बरमा फेरि अवश्य जानेछन् । सारा मदार पुरुषार्थमा छ । बाबा बच्चाहरूलाई घर लैजान आउनुभएको छ । अब आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु भने पाप काटिदै जानेछ । त्यो हो काम अग्नि, यो हो योग अग्नि । काम अग्निमा जल्दा-जल्दा तिमी कालो भएका छौ । एकदमै खाक भएका छौ । अब म आएर तिमीलाई जगाउँछु । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउने युक्ति बताउँछु, एकदमै सरल (सिम्पल) । म आत्मा हुँ, यति समय देह-अभिमानमा रहनाको कारण तिमी उल्टो भुण्डिएका थियौ । अब देही-अभिमानी बनेर बाबालाई याद गर । घर जानु छ, बाबा लिनको लागि आउनुभएको छ । तिमीले निमन्त्रण दियौ र बाबा आउनुभएको छ । पतितहरूलाई पावन बनाएर पण्डा बनेर लैजानुहुन्छ सबै आत्माहरूलाई । आत्मालाई नै यात्रामा जानु छ ।

तिमी हौ पाण्डव सम्प्रदाय । पाण्डवहरूको राज्य थिएन । कौरवहरूको राज्य थियो । यहाँ त अहिले राजाई पनि खत्तम भएको छ । अहिले भारतको कति नराम्रो हाल भएको छ । तिमी पूज्य विश्वको मालिक थियौ अब पुजारी बनेका छौ । त्यसैले विश्वको मालिक कोही पनि छैन । विश्वको मालिक मात्र देवी-देवता नै बन्दछन् । यी मानिसहरू भन्दछन् विश्वमा शान्ति होस् । तिमी सोध विश्वमा शान्ति केलाई भन्दछौ ? विश्वमा शान्ति कहिल्यै भएको थियो ? संसारको इतिहास-भूगोल दोहोरिरहन्छ । चक्र घुमिरहन्छ । बताऊ— विश्वमा शान्ति कहिले भएको थियो ? तिमी कुनचाहिँ शान्ति चाहन्छौ ? कसैले बताउन सक्दैन । बाबा सम्भाउनुहुन्छ विश्वमा शान्ति त स्वर्गमा थियो, जसलाई प्याराडाइज (वैकुण्ठ) भनिन्छ । क्रिश्चियनहरू भन्दछन् अवश्य क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिला प्याराडाइज थियो । उनीहरूको बुद्धि न पारसबुद्धि बन्दछ, न फेरि पत्थरबुद्धि बन्दछ । भारतवर्ष निवासी नै पारसबुद्धि र पत्थरबुद्धि बन्दछन् । नयाँ दुनियाँलाई स्वर्ग भनिन्छ, पुरानोलाई त स्वर्ग भनिदैन । बच्चाहरूलाई बाबाले हेल (नर्क) र हेवन (स्वर्ग) को रहस्य सम्भाउनुभएको छ । यो हो खुद्रा बिक्री (रिटेल) । थोक बिक्रीमा त केवल एक अक्षर भन्नुहुन्छ— मामेकम् याद गर । बाबासँग नै बेहदको वर्सा मिल्दछ । यो पनि पुरानो कुरा हो, पाँच हजार वर्ष पहिला यहाँ स्वर्ग थियो । बाबा बच्चाहरूलाई सच्चा-सच्चा कहानी बताउनुहुन्छ । सत्य नारायणको कथा, तीजरीको कथा, अमरकथा प्रख्यात छ । तिमीलाई पनि तेस्रो नेत्र ज्ञानको मिल्दछ । त्यसलाई तीजरीको कथा भनिन्छ । त्यो त भक्तिको पुस्तक बनाइदिएका छन् । अब तिमी बच्चाहरूलाई सबै कुरा राम्रोसँग सम्भाइन्छ । खुद्रा र थोक (रिटेल र होलसेल) हुन्छ नि ! यति ज्ञान सुनाउनुहुन्छ जुन सागरलाई मसी बनायो भने पनि अन्त हुँदैन— यो भयो खुद्रा । थोकमा भन्नुहुन्छ मनमनाभव । अक्षर नै एक छ, त्यसको अर्थ पनि तिमी सम्भन्छौ अरू कसैले बताउन सक्दैन । बाबाले कुनै संस्कृतमा ज्ञान दिनुभएको छैन । त्यो त जस्तो राजा हुन्छन् उनीहरूले आफ्नो भाषा चलाउँछन् । आफ्नो भाषा त एक हिन्दी नै हुन्छ । फेरि संस्कृत किन सिक्नुपन्यो । कति पैसा खर्च गर्छन् ।

तिम्रो पासमा कोही पनि आओस् उसलाई भन बाबा भन्नुहुन्छ मलाई याद गर्नु भने शान्तिधाम-सुखधामको वर्सा मिल्नेछ । यो बुझ्नु छ भने बसेर सम्भ । बाँकी हाम्रो पासमा अरू कुनै कुरा छैन । बाबा अल्फ नै सम्भाउनुहुन्छ । अल्फबाट नै वर्सा मिल्दछ । बाबालाई याद गर्नु भने पाप नाश हुनेछ फेरि पवित्र बनेर शान्तिधाममा जानेछौ । भन्दछन् पनि शान्ति देवा । बाबा नै शान्तिको सागर हुनुहुन्छ त्यसैले उहाँलाई नै याद गर्छन् । बाबा जुन स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ त्यो त यहाँ नै हुन्छ । सूक्ष्मवतनमा केही पनि छैन । यो त साक्षात्कारको कुरा हो । यस्तो फरिश्ता बन्नु छ । बन्नु यहाँ नै छ । फरिश्ता बनेर फेरि घर जानेछौ । राजधानीको वर्सा बाबाबाट मिल्दछ । शान्ति र सुख दुवै वर्सा मिल्दछ । बाबा सिवाय अरू कसैलाई सागर भन्न सकिदैन । बाबा जो ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ उहाँले नै सर्वको सद्गति गर्न सक्नुहुन्छ । बाबा सोध्नुहुन्छ, म तिम्रो बुवा, टीचर, गुरु हुँ, तिम्रो सद्गति गर्दछु, फेरि तिम्रो दुर्गति कसले गर्दछ ? रावण । दुर्गति र सद्गतिको यो खेल हो । कोही अलमलमा पर्छ भने सोध्न सक्छ । भक्तिमार्गमा प्रश्न धेरै उठ्दछ, ज्ञानमार्गमा प्रश्नको कुरै छैन । शास्त्रहरूमा त

शिवबाबादेखि लिएर देवताहरूको पनि कति ग्लानि गरिदिएका छन्, कसैलाई पनि छोडेका छैनन् । यो पनि ड्रामा बनेको छ, फेरि पनि गर्नेछन् । बाबा भन्नुहुन्छ यो देवी-देवता धर्म धेरै सुख दिनेवाला छ । फेरि यो दुःख रहनेछैन । बाबा तिमीलाई कति समझदार बनाउनुहुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायण समझदार छन्, तब त विश्वको मालिक छन् । बेसमझ त विश्वको मालिक हुन सक्दैनन् । पहिला त तिमी काँडा थियौ, अब फूल बनिरहेका छौ त्यसैले बाबा पनि गुलाफको फूल लिएर आउनुहुन्छ— यस्तो फूल बन्नु छ । स्वयम् आएर फूलको बगैचा बनाउनुहुन्छ । फेरि रावण आउँछ काँडाको जङ्गल बनाउन । कति स्पष्ट छ । यो सबै स्मरण गर्नु छ । एकलाई याद गर्नाले त्यसमा सबै आइहाल्छ । बाबाबाट वर्सा मिल्दछ । यो धेरै ठूलो सम्पत्ति हो, शान्तिको पनि वर्सा मिल्छ किनकि शान्तिको सागर उहाँ नै हुनुहुन्छ । लौकिक बुवाको यस्तो महिमा कहिल्यै गर्दैनन् । श्रीकृष्ण छन् सबै भन्दा प्यारो । पहिला-पहिला जन्म नै उनको हुन्छ त्यसैले सबै भन्दा धेरै प्रेम गर्छन् । बाबा बच्चाहरूलाई नै सारा घरको समाचार दिनुहुन्छ । बाबा पनि पक्का व्यापारी हुनुहुन्छ, मुश्किल कसैले यस्तो व्यापार गर्छ । होलसेल व्यापारी कोही मुश्किलले बन्दछ । तिमी होलसेल व्यापारी हो नि ! बाबालाई याद गरि नै रहन्छौ । कतिले रिटेलमा सौदा गरेर फेरि भुल्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— निरन्तर याद गर्दै गर । वर्सा मिलेपछि फेरि याद गर्ने दरकार रहदैन । लौकिक सम्बन्धमा पिता बुढो भए भने कोही-कोही बच्चाहरू पछाडिसम्म पनि सहयोगी बन्छन् । कोही त सम्पत्ति मिल्यो कि उडाएर समाप्त गरिदिन्छन् । बाबा सबै कुराको अनुभवी हुनुहुन्छ । तब त बाबाले पनि यिनीलाई आफ्नो रथ बनाउनुभएको छ । गरिबीको, साहूकारीको सबैमा अनुभवी हुनुहुन्छ । ड्रामा अनुसार यिनी एक नै रथ हुन् । यो कहिल्यै बदलिन सक्दैन । ड्रामा बनेको छ, यसमा कुनै परिवर्तन हुन सक्दैन । सबै कुरा होलसेल र रिटेलमा सम्झाएर फेरि अन्तमा भन्नुहुन्छ मन्मनाभव, मध्याजी भव । मन्मनाभवमा सबै आइहाल्छ । यो धेरै ठूलो खजाना हो, यसबाट भोली भर्छन् । अविनाशी ज्ञान रत्न एक-एक लाख रूपियाँको छ । तिमी पद्मापद्म भाग्यशाली बन्दछौ । बाबा त खुशी, न खुशी दुवै देखि अलग हुनुहुन्छ । साक्षी भएर ड्रामा देखिरहनुभएको छ । तिमी पार्ट बजाउँछौ । म पार्ट बजाउँदा पनि साक्षी छु । जन्म-मरणमा आउँदिनँ । अरू त कोही यसबाट छुट्न सक्दैन, मोक्ष मिल्न सक्दैन । यो अनादि बनी-बनाऊ ड्रामा हो । यो पनि अद्भुत छ । यति सानो आत्मामा सारा पार्ट भरिएको छ । यो अविनाशी कहिल्यै विनाश हुँदैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको दिलोज्यान, स्नेह र प्रेमले, सेवाधारी बच्चाहरूलाई नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जसरी बाबा बच्चाहरूमा समर्पित हुनुहुन्छ, त्यसैगरी तन-मन-धन सहित एक पटक बाबामा समर्पित भएर २१ जन्मको वर्सा लिनु छ ।
- २) बाबा जुन अविनाशी अनमोल खजाना दिनुहुन्छ त्यसले आफ्नो भोली सदा भरपूर राख्नु छ । सदा यसै खुशी र नशामा रहनु छ— हामी पद्मापद्म भाग्यशाली हौ ।

वरदानः— ज्ञानको साथमा गुणहरूलाई इमर्ज गरेर सर्वगुण सम्पन्न बन्नेवाला गुणमूर्त भव

हरेकमा ज्ञान धेरै छ, तर अब आवश्यकता छ गुणहरूलाई इमर्ज गर्ने । त्यसैले विशेष कर्मद्वारा गुणदाता बन । संकल्प गर- मलाई सदैव गुणमूर्त बनेर सबैलाई गुणमूर्त बनाउने कर्तव्यमा तत्पर रहनु छ । यसमा व्यर्थ देख्ने, सुन्ने वा गर्ने फुर्सद मिल्नेछैन । यस विधिले स्वयम्को वा सर्वको कमजोरीहरू सहजै समाप्त हुनेछ । त्यसैले यसमा हरेकले निमित्त पहिलो नम्बर सम्भेर सर्वगुण सम्पन्न बन्ने र बनाउने उदाहरण बन ।

स्लोगनः— मनसाद्वारा योगदान, वाचाद्वारा ज्ञान-दान र कर्मणाद्वारा गुणहरूको दान गर ।